

2 И ѿиде първыя Ангелъ, и излеа, своа та чаша на земла та: и быде гнои зблз и люти на оныа человекы, които имаха знаменіе то на звѣратъ, и които се кланаша на ікѡна та мѡ.

3 И вторыо Ангелъ излеа своа та чаша въ морє то: и быде кржвь, като (кржвь) на-мартовѣцъ: и сичко цо-то бѣше живо въ морє то оумрє.

4 И третїо Ангелъ излеа своа та чаша на рѣки те и на изворе те водны: и быде кржвь.

5 И чхъ Ангелатъ на-водѡ те, че говореше: праведенъ си Гдѡи, който си (сега), и кѡлѡ си, и преподобенъ, зашто си така сдѡилъ:

6 Зашто, понеже они проліаха кржвь на свѡтїи и на прорѡцы, затова си долъ и нимъ да пїатъ кржвь: зашто са достѡйни (за това).

7 И чхъ дрѡгъ (Ангелъ), който говореше изъ олтаратъ: воистиннѡ, Гдѡи Кжѣ Вседержителю, истинни и праведни са твої те сѡдове.

8 И четвѣртыо Ангелъ излеа своа та чаша на сажце то: и даде мѡ се (власть) да жеже человекы те съ огнь.

9 И ѡпалихасе человекы те съ голѣма горещина, и похѡлиха ѡмѡ то Бжїе, кой-

то ѡма власть надъ тіа рѡны: и не покахасе за да мѡ воздадатъ слава.

10 И петыо Ангелъ излеа своа та чаша на престѡлатъ звѣровъ: и потемнѣ царство то мѡ: и жѡакаха (человекы те) азъцы те си ѡ колѣсть:

11 И похѡлиха Кгѡ небесаго ѡ колѣсти те си и ѡ рѡны те си, и не покахасе ѡ свои те дѣла.

12 И шестыо Ангелъ излеа своа та чаша на голѣма та рѣка Евфратъ: и пресахна вода та ѡ, за да се пригѡтви пѡтьо на цареве те, които (щѣха да дойдатъ) ѡ востокатъ солнечный.

13 И (пѡслѣ) видѣхъ (че излазѣха) ѡ оуста та змїина, и ѡ оуста та звѣрова, и ѡ оуста та на-лаживша прорѡкъ три нечисти дѡхове като жѡкы:

14 Тїа са дѡхове те дѡмшски, които праватъ знаменїа: и които хѡдатъ при цареве те на-сичка та вселеннаа, за да ги соверѡтъ на кой въ голѣмши оныи дѣнь, на-Бгѡ Вседержителѡ.

15 Это, азъ ѡдемъ като тѡтъ: влаженъ ѣ, който кѡдрствѡва, и който си вѡрди дрѣхи те да не хѡди голъ, и гледатъ мѡ срамотѡ та.

16 И совра ги на мѣсто то,